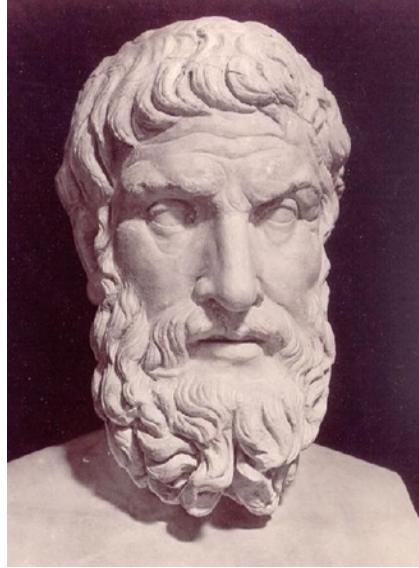

Αρχαία κείμενα Επικούρειας Φιλοσοφίας

Επίκουρου

Προσφώνησις

Codex Vaticanus Graecus

**Φίλοι Επικούρειας Φιλοσοφίας
ΚΗΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ**

www.epicuros.gr

Οι Φίλοι Επικούρειας Φιλοσοφίας “ΚΗΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ” και η ιστοσελίδα www.epicuros.gr με αφορμή τα πέντε χρόνια λειτουργίας τους παρουσιάζουν το έργο “Επίκουρου Προσφώνησις” το οποίο είναι μια συλλογή με επικούρειες δόξεις που ανακαλύφθηκε στο Βατικανό το 1888 από τον C. WOTKE.

Η απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά επιτελέστηκε από τους Φίλους της Επικούρειας Φιλοσοφίας: Λεωνίδα Αλεξανδρίδη, Χρήστο Γιαπιτζάκη, Θανάση Γιαπιτζάκη, Αρχοντία Λιοντάκη, Τάκη Παναγιωτόπουλο, Μπάμπη Πατζόγλου.

Το έργο δημοσιεύθηκε ολοκληρωμένο την 7η Ιανουαρίου 2014 στον διαδικτυακό τόπο www.epicuros.gr

© Επιτρέπεται ελεύθερα η αναδημοσίευση μέρους ή ολόκληρου του έργου με τον όρο του σεβασμού στον φιλόσοφο Επίκουρο.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ (Codex Vaticanus Graecus)

I.(1) (ΚΔ I-1) Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὔτε ἄλλω παρέχει, ὥστε οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται· ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον. ἐν ἄλλοις (fg. 355 Us.) δὲ φησι τοὺς θεοὺς λόγῳ θεωρητοῦς, οὓς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφεστῶτας, οὓς δὲ καθ' ὁμοειδειαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρρύσεως τῶν ὁμοίων εἰδώλων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀποτετελεσμένων, ἀνθρωποειδεῖς.

Το μακάριο και το ἀφθαρτο ον (ο Θεός) οὔτε το ἴδιο ἔχει ἐγνοιες, οὔτε σε ἄλλον δημιουργεῖ. Κατὰ συνέπεια, οὔτε οργίζεται οὔτε κάνει χάρες. Διότι αὐτὰ εἶναι γνωρίσματα ἀσθενοῦς ὄντος. [1]

[Σε ἄλλα σημεῖα λέει ὅτι οἱ θεοὶ γίνονται ἀντιληπτοὶ με τὸν νοῦ, ὅτι ἄλλοι μὲν υφίστανται κατ' ἀριθμὸν(δηλ. ὡς ἀτομικότητες), ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν ομοιότητά τους, ὅτι σχηματίσθησαν ἀπὸ τὴν συνεχὴ (προσθετικὴ) ροὴ τῶν ομοίων εἰδώλων που καταλήγουν στο ἴδιο σημεῖο, (καὶ) ὅτι εἶναι ἀνθρωπόμορφοι..].[2]

ἀποδ. [1]ἀποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

[2]Αρχοντία Λιοντάκη

II.(2) (ΚΔ II-2) Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναισθητεῖ· τὸ δ' ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

Ο θάνατος δεν εἶναι τίποτε για μας γιατί αὐτὸ που ἀποσυντίθεται δεν ἔχει αἰσθήσεις και ὅ,τι εἶναι χωρὶς αἰσθήσεις δεν εἶναι τίποτε για μας.

ἀποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

III.(3) (ΚΔ IV-4) Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν συνεχῶς ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μόνον ὑπερτεῖνον τὸ ἠδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμμένει. αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσι τὸ ἠδόμενον ἐν τῇ σαρκὶ ἢ περὶ τὸ ἀλγοῦν.

Δεν διαρκεῖ συνεχῶς ο σωματικὸς πόνος, ἀλλὰ ο μὲν ἀκρότατος πόνος διαρκεῖ ἐλάχιστα, ο δε πόνος που υπερβαίνει τὴν ἡδονὴ του σώματος δεν διαρκεῖ πολλές ἡμέρες. Οἱ δε πολυχρόνιες ἀρρώστιες ἔχουν πλεονάζουσες τὶς ἡδονές ἐναντι τῶν πόνων στο σῶμα .

ἀποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

IV.(4) Πᾶσα ἀλγηδὼν εὐκαταφρόνητος· ἢ γὰρ σύντονον ἔχουσα τὸ πονοῦν σύντομον ἔχει τὸν χρόνον, ἢ δὲ χρονίζουσα περὶ τὴν σάρκα ἀβληχρὸν ἔχει τὸν πόνον.

Το κάθε συναίσθημα πόνου εἶναι εὐκαταφρόνητο (ἀσήμαντο). Ο μὲν ἐντονος πόνος εἶναι σύντομος ὡς πρὸς τὸ χρόνο που διαρκεῖ. Ο δε χρόνιος πόνος τῆς σαρκός, εἶναι ἡπιος.

ἀποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

V.(5) (ΚΔ V-5) Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, <οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως> ἄνευ τοῦ ἡδέως. ὅτω δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει ἔξ οὗ ζῆν φρονίμως, καὶ καλῶς καὶ δικαίως ὑπάρχει, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν.

Δεν μπορεί να είναι η ζωή ευχάριστη δίχως να ζούμε με φρόνηση, καλώς και με δικαιοσύνη. Ούτε να ζούμε με φρόνηση, καλώς και με δικαιοσύνη χωρίς να είναι ευχάριστη η ζωή. Όταν δεν υπάρχει αυτό, ούτε να ζούμε με φρόνηση, καλώς και με δικαιοσύνη υπάρχει και δεν μπορεί αυτό να είναι ευχάριστη ζωή.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

VI.(6) (ΚΔ. ΧΧΧV-35) Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιοῦντα ὧν συ νέθεντο πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι πιστεύειν ὅτι λήσει, κἂν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνη· μέχρι γὰρ καταστροφῆς ἄδηλον εἶ καὶ λήσει.

Όποιος παραβαίνει στα κρυφά κάτι από όσα έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους οι άνθρωποι για να μην βλάπτουν και να μην βλάπτονται δεν θα έχει ποτέ την βεβαιότητα ότι τελικά δεν θα φανερωθεί, ακόμα και αν η πράξη του έχει μείνει προς το παρόν κρυφή χιλιάδες φορές. Γιατί είναι άδηλο κατά πόσο θα μείνει το ίδιο κρυφή έως την στιγμή του θανάτου του.

αποδ. Λεωνίδας Αλεξανδρίδης

VII.(7) Ἄδικοῦντα λαθεῖν μὲν δύσκολον, πίστιν δὲ λαβεῖν ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν ἀδύνατον.

Αυτός που αδικεί αφενός είναι δύσκολο να ξεφύγει, αφετέρου είναι αδύνατο να πιστέψει ότι θα ξεφύγει.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

VIII.(8)(ΚΔ XV-15) Ὅ τῆς φύσεως πλοῦτος καὶ ὤρισται καὶ εὐπόριστός ἐστιν· ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει.

Ο πλούτος της φύσης και ορίζεται και ευκολοαπόκτητος είναι, ενώ αυτός της κενοδοξίας εκτείνεται στο άπειρο.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος - Αρχοντία Λιοντάκη

IX.(9) Κακὸν ἀνάγκη, ἀλλ' οὐδεμία ἀνάγκη ζῆν μετὰ ἀνάγκης.

Η ανάγκη είναι κακόν, αλλά καμία ανάγκη δεν υπάρχει να ζούμε μετά ανάγκης.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

X.(10) Μέμνησο ὅτι θνητὸς ὢν τῆ φύσει καὶ λαβῶν χρόνον ὠρισμένον ἀνέβης τοῖς περὶ φύσεως διαλογισμοῖς ἐπὶ τὴν ἀπειρίαν καὶ τὸν αἰῶνα καὶ κατεῖδες τὸ τ' ἔοντα τὰ τ' ἐσόμενα πρὸ τὰ ἔοντα. (Μητροδώρος)

Να θυμάσαι ὅτι ἀν καὶ εἶσαι θνητός σύμφωνα με τὴ φύση καὶ ἔχεις λάβει μὴ περιορισμένη διάρκεια ζωῆς, ἀνέβηκες με τοὺς διαλογισμοὺς περὶ τῆς φύσεως τόσο στὴν ἀπειρία τῆς, ὅσο καὶ στὴν αἰωνιότητά τῆς καὶ εἶδες καθαρὰ τὰ τωρινὰ, τὰ μελλούμενα καὶ τὰ παρελθόντα.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XI.(11) Τῶν πλείστων ἀνθρώπων τὸ μὲν ἡσύχαζον ναρκᾶ, τὸ δὲ κινούμενον λύττα.

Τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων τὸ ἓνα μέρος ησυχάζει ὡς ἂν ναρκώνεται, τὸ ἄλλο μέρος κινεῖται ὡς ἂν λυσσά.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XII.(12) (ΚΔ ΧVII-17) Ὁ δίκαιος ἀταρακτότατος, ὁ δ' ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων.

Ὁ δίκαιος εἶναι ἀπόλυτα ἀτάραχος, ἐνῶ ὁ ἄδικος εἶναι γεμάτος με τὴν μέγιστη ταραχή.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XIII.(13) (ΚΔ ΧΧVII-27) Ἦ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίου μακαριότητα πολὺ μέγιστόν ἐστιν ἢ τῆς φιλίας κτῆσις.

Ἀπὸ ὅσα ἡ σοφία προετοιμάζει στὴν μακαριότητα ὅλου τοῦ βίου, τὸ μέγιστο εἶναι ἡ ἀπόκτηση τῆς φιλίας.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XIV.(14) Γεγόναμεν ἅπαξ, δις δὲ οὐκ ἔστι γενέσθαι• δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτι εἶναι• σὺ δὲ οὐκ ὢν τῆς αὔριον κύριος ἀναβάλλῃ τὸ χαῖρον• ὁ δὲ βίος μελλησμῶ παραπόλλυται καὶ εἷς ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει.

Γεννιόμαστε μὴ ἓνα φορὰ, δεύτερη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γεννηθούμε καὶ οὔτε πρόκειται αὐτὸ νὰ συμβεῖ στὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἐσὺ δὲ δίχως νὰ εἶσαι κύριος τῆς αὐριανῆς ἡμέρας, ἀναβάλλεις τὸ νὰ χαίρεσαι. Ὁ δὲ βίος περνάει καὶ ὁ καθένας μᾶς χάνεται ἀπασχολούμενος.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XV.(15) Ἦθη ὡσπερ τὰ ἡμῶν αὐτῶν ἰδία τιμῶμεν, ἅν τε χρηστὰ ἔχωμεν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζηλούμενα, ἅν τε μὴ οὕτω χρῆ καὶ <τὰ> τῶν πελας, ἅν ἐπιεικεῖς ᾖσιν.

Ὅπως το ἴδιο τιμούμε τις συνήθειές μας, είτε αν τις έχουμε καλές και επαινετές από τους άλλους, είτε όχι, έτσι επιβάλλεται να τιμούμε και τις συνήθειες των άλλων, εάν αυτές είναι εντάξει απέναντί μας.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

XVI.(16) Οὐδεὶς βλεπῶν τὸ κακὸν αἰρεῖται αὐτὸ ἀλλὰ δελεασθεὶς ὡς ἀγαθῷ πρὸς τὸ μεῖζον αὐτοῦ κακὸν ἐθηρεύθη.

Κανείς δεν αποφεύγει το κακό βλέποντάς το, αλλά νομίζοντάς το σαν κάτι καλό, παγιδεύεται σε ένα κακό μεγαλύτερο απ' αυτό.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

XVII.(17) Οὐ νέος μακαριστὸς ἀλλὰ γερῶν βεβιωκῶς καλῶς ὁ γὰρ νέος ἀκμὴ πολλὴ ὑπὸ τῆς τύχης ἑτερόφρονων πλαζεται ὁ δὲ γερῶν καθάπερ ἐν λιμένι τῷ γηρᾷ καθώρμικεν, τὰ πρότερον δυσελπιστούμενα τῶν ἀγαθῶν ἀσφαλεῖ κατακλείσας χάριτι.

Δεν είναι ένας νέος ευτυχισμένος, αλλά ένας γέρος που έχει ζήσει καλά. Γιατί ο νέος, στην ακμή του, πλάθεται με τυχαίες και διαφορετικές απόψεις, ενώ ο γέρος, καθώς είναι αραγμένος στο λιμάνι των γηρατειών, τα αγαθά εκείνα που προηγουμένως δύσκολα τα περίμενε, τα έχει εξασφαλισμένα τώρα πια και κατοχυρωμένα στα υπέρ του.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

XVIII.(18) Ἀφαιρουμένης προσόψεως καὶ ὁμιλίας καὶ συναναστροφῆς ἐκλύεται τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

Αφαιρούμενης της εμφάνισης, της συνομιλίας και της συναναστροφής, το ερωτικό πάθος χάνεται.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XIX.(19) Τοῦ γεγονότος ἀμνήμων ἀγαθοῦ γέρων τήμερον γεγένηται.

Ὅποιος λησμονεῖ ὅσα καλά του ἔτυχαν, την ἴδια κίολας μέρα ἔχει γεράσει.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

XX.(20) (ΚΔ. XXIX-29) Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ (ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ καὶ) οὐκ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι, ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι. (φυσικὰς καὶ ἀναγκαῖας ἡγεῖται ὁ Ἐπίκουρος τὰς ἀλγηδόνος ἀπολυούσας, ὡς ποτὸν ἐπὶ δίψου· φυσικὰς δὲ οὐκ ἀναγκαῖας δὲ τὰς ποικιλοῦσας μόνον τὴν ἡδονὴν, μὴ ὑπεξαίρουμένας δὲ τὸν ἄλγημα, ὡς πολυτελῆ σιτία· οὔτε δὲ φυσικὰς οὔτε ἀναγκαῖας, ὡς στεφάνους καὶ ἀνδριάντων ἀναθέσεις).

Από τις επιθυμίες, οι μεν είναι φυσικές και αναγκαίες, άλλες φυσικές αλλά μη αναγκαίες και άλλες οὔτε φυσικές οὔτε και αναγκαίες, αλλά δημιουργούνται από τις κενές δόξεις (κενές γνώμες). Οι φυσικές και αναγκαίες, λέει ο Επίκουρος, είναι αυτές που διώχνουν τον πόνο ὅπως το ποτό διώχνει την δίψα. Οι φυσικές και μη αναγκαίες είναι αυτές που ποικίλλουν μόνον την ηδονή και δεν διώχνουν τον πόνο, ὅπως τα πολυτελή γεύματα. Οι δε μη φυσικές και μη αναγκαίες είναι ὅπως αυτές για στεφάνια και αναθέσεις ανδριάντων.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXI.(21) Οὐ βιαστέον τὴν φύσιν ἀλλὰ πειστέον πείσομεν δὲ τὰς ἀνάγκας ἐπιθυμίας ἐκπληροῦντες, τὰς τε φυσικὰς ἂν μὴ βλάπτωσι, τὰς δὲ βλαβεράς πικρῶς ἐλέγχοντες.

Να μη βιάζουμε τη φύση μας αλλά να τη πείθουμε. Να πειθόμαστε ὅτι πρέπει να εκπληρώνουμε τις αναγκαίες επιθυμίες, τις φυσικές αν δεν βλαπτόμαστε από αυτές και τις βλαβερές να τις ελέγχουμε αυστηρά.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXII.(22) (ΚΔ. XIX-19) Ὁ ἄπειρος χρόνος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονὴν καὶ ὁ πεπερασμένος, ἐάν τις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ.

Ο ἄπειρος χρόνος ἔχει ἴση ηδονή με τον πεπερασμένο, εἴαν καταμετρήσουμε τα ὀριά της με την λογική κρίση (λογισμό).

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXIII.(23) Πᾶσα φιλία δι' ἑαυτὴν αἰρετὴ ἀρχὴν δὲ εἴληφεν ἀπὸ τῆς ὠφελείας.

Την κάθε φιλία την προτιμούμε για την ἴδια. Ἐχει δε λάβει την αρχή της από την ωφέλεια.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXIV.(24) Ἐνύπνια οὐκ ἔλαχε φύσιν θείαν οὐδὲ μαντικὴν δύναμιν, ἀλλὰ γίνεται κατὰ ἔμπτησιν εἰδώλων.

Στα ενύπνια(στα όνειρα) δεν έλαχε θεία φύση, ούτε μαντική δύναμη, αλλά δημιουργούνται από την έμπτωση ειδώλων.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXV.(25) Ἡ πενία μετρομένη τῷ τῆς φύσεως τέλει μέγας ἐστὶ πλοῦτος• πλοῦτος δὲ μὴ ὀριζόμενος μεγάλη ἐστὶ πενία.

Η φτώχεια, αν μετρηθεί με το φυσικό σκοπό της ζωής, είναι μεγάλος πλούτος. Ο δε απεριόριστος πλούτος, είναι μεγάλη φτώχεια.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXVI.(26) Δεῖ διαλαβεῖν ὅτι καὶ ὁ πολὺς λόγος καὶ ὁ βραχὺς εἰς τὸ αὐτὸ συντείνει.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι και ο πολὺς λόγος και ο σύντομος, συντείνουν στο ίδιο πράγμα.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXVII.(27) Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων μόλις τελειωθεῖσιν ὁ καρπὸς ἔρχεται, ἐπὶ δὲ φιλοσοφίας συντρέχει τῇ γνώσει τὸ τερπνὸν οὐ γὰρ μετὰ μάθησιν ἀπόλαυσις, ἀλλὰ ἅμα μάθησις καὶ ἀπόλαυσις.

Όσον αφορά στις άλλες ενασχολήσεις το αποτέλεσμα έρχεται μόλις ολοκληρωθούν αυτές, ενώ για τη φιλοσοφία η ευχαρίστηση είναι ταυτόχρονη με τη γνώση. Διότι δεν έρχεται μετά τη μάθηση η απόλαυση αλλά συγχρόνως με τη μάθηση υπάρχει και απόλαυση.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XXVIII.(28) Οὔτε τοὺς προχείρους εἰς φιλίαν οὔτε τοὺς ὀκνηροὺς δοκιμαστέον• δεῖ δὲ καὶ παρακινδυνεῦσαι χάριν, χάριν φίλιας.

Ούτε τους εύκολους, ούτε τους διστακτικούς στην φιλία να δοκιμάζουμε. Είναι δε ανάγκη να παρακινδυνεύουμε χάρη της φιλίας.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXIX.(29) Παρρησία γὰρ ἕγωγε χρώμενος φυσιολογῶν χρησμοδεῖν τὰ συμφέροντα πᾶσιν ἀνθρώποις μᾶλλον ἢ βουλοίμην, κἄν μηδεὶς μέλλη συνήσειν, ἢ συγκατατιθέμενος τοῖς δόξαις καρποῦσθαι τὸν πυκνὸν παραπίπτοντα παρὰ τὸν πολλῶν ἔπαινον.

Διότι ἐγὼ βεβαίως θα προτιμούσα μελετώντας τὴ φύση νὰ ἀνακοινώσω με παρρησία αὐτὰ που εἶναι ωφέλιμα σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμη καὶ ἀν δὲν συμφωνήσῃ κανεὶς μαζί μου, παρὰ νὰ συμβιβάζομαι με τὶς κοινότητες δοξασιεῖς καὶ νὰ καρπώνομαι τὸν συχνὸ ἔπαινο τῶν πολλῶν.

ἀποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XXX.(30) Ἐτοιμάζονται τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸ βίον, οὐ συνωρῶντες ὡς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον ἐγκεχῆται τὸ τῆς γενέσεως φάρμακον.

Ἐτοιμάζονται κάποιοι σὲ ὅλο τοὺς τὸ βίον, γιὰ τὸ βίον, χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦν ὅτι κατὰ τὴ γέννηση μας στὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς χύθηκε ἓνα θανάσιμο φάρμακο.

ἀποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXXI.(31) Πρὸς μὲν τᾶλλα δυνατὸν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν δὲ θανάτου πάντες ἀνθρώποι πόλιν ἀτείχιστον οἰκοῦμεν.

Γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλιστοῦμε, χάριν τοῦ θανάτου ὅμως ὅλοι οἱ ἀνθρώποι κατοικοῦμε σὲ ἀτείχιστη πόλη.

ἀποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XXXII.(32) Ὁ τοῦ σοφοῦ σεβασμὸς ἀγαθὸν μέγα τῷ σεβομένῳ ἐστί.

Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν σοφὸ ἀνθρώπο εἶναι μεγάλο ἀγαθὸ γιὰ ἐκεῖνον που σέβεται.

ἀποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XXXIII.(33) Σαρκὸς φωνῆ τὸ μὴ πεινῆν, τὸ μὴ διψῆν, τὸ μὴ ρίγουν ταῦτὰ γὰρ ἔχων τις καὶ ἐλπίζων ἕξειν κἄν <Διὶ> ὑπὲρ εὐδαιμονίας μαχέσαιτο.

Ἡ φωνὴ τοῦ σώματος εἶναι τὸ νὰ μὴ πεινά, νὰ μὴ διψᾷ, νὰ μὴ κρυώνει. Διότι ὅταν αὐτὰ τὰ ἔχουμε, μποροῦμε νὰ συναγωνιστοῦμε καὶ τὸ Δία ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας.

ἀποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

ΧΧΧΙV.(34) Οὐχ οὕτως χρείαν ἔχομεν τῆς χρείας <τῆς> παρὰ τῶν φίλων ὡς τῆς πίστεως τῆς περὶ τῆς χρείας.

Δεν χρειαζόμαστε πράγματι την βοήθεια των φίλων, όσο την πίστη περί της βοήθειας αυτής.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

ΧΧΧV. (35) Οὐ δεῖ λυμαίνεσθαι τὰ παρόντα τῶν ἀπόντων ἐπιθυμία ἀλλ' ἐπιλογίζεσθαι ὅτι καὶ ταῦτὰ τῶν εὐκταίων ἦν.

Δεν πρέπει να καταστρέφουμε αυτά που έχουμε ήδη από την επιθυμία όσων δεν έχουμε, αλλά να σκεφτόμαστε ότι και αυτά που έχουμε κάποτε τα επιθυμούσαμε.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

ΧΧΧVΙ. (36) Ὁ Ἐπικούρου βίος τοῖς τῶν ἄλλων συγκρινόμενος ἔνεκεν ἡμερότητος καὶ αὐτάρκειας μῦθος ὄν νομισθεῖη.

Ο βίος του Επίκουρου συγκρινόμενος με των άλλων ως προς την πραότητα και την αὐτάρκεια, θεωρείται μυθικός.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

ΧΧΧVΙI.(37) Ἀσθενῆς ἡ φύσις ἐστὶ πρὸς τὸ κακὸν οὐ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἡδοναῖς μὲν γὰρ σώζεται, ἀλγηδόσι δὲ διαλύεται.

Αδύναμη είναι η φύση μας μπρος στο κακό κι όχι μπρος στο καλό. Έτσι, στηρίζεται μέσα από τις ηδονές, ενώ διαλύεται μέσα από τους πόνους.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

ΧΧΧVΙIΙ.(38) Μικρὸς παντάπασιν ὧ πολλὰ αἰτία εὐλογοὶ εἰς ἐξαγωγήν βίου.

Εἶναι μηδαμινός εκείνος που βρίσκει πολλές αιτίες για να φύγει από τη ζωή.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

ΧΧΧΙΧ.(39). Οὐθ' ὁ τὴν χρείαν ἐπιζητῶν διὰ παντός, οὐθ' ὁ μηδέποτε συνάπτων ὁ μὲν γὰρ κατηλεύει τῇ χάριτι τὴν ἀμοιβήν, ὁ δὲ ἀποκόπτει τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος εὐελπιστίαν.

Ούτε αυτός που πάντα επιζητάει τη βοήθεια είναι φίλος ούτε αυτός που δεν συνδέει το όφελος με τη φιλία. Γιατί ο πρώτος κατηλεύεται τη βοήθεια εξαιτίας της, και ο δεύτερος ανατρέπεται την προσμονή για κάποιο μελλοντικό όφελος.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

XL.(40) Ὁ λέγων πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι οὐδὲν ἐγκαλεῖν ἔχει τῷ λέγοντι μὴ πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι αὐτὸ γὰρ τοῦτό φησι κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι.

Αυτός που ισχυρίζεται ότι όλα γίνονται αναγκαστικά (ότι είναι προκαθορισμένα) δεν μπορεί να επιπλήξει κάποιον που νομίζει ότι δε γίνονται όλα αναγκαστικά (ότι δεν είναι προκαθορισμένα). Διότι ακόμη και αυτή η άποψη θα πρέπει αναγκαστικά να ειπωθεί.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XLl.(41) Γελᾶν ἅμα δεῖ καὶ φιλοσοφεῖν καὶ οἰκονομεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς οἰκειώμασι χρῆσθαι καὶ μηδαμῆ λήγειν τὰς ἐκ τῆς ὀρθῆς φιλοσοφίας φωνὰς ἀφιέντας.

Πρέπει συγχρόνως να γελάμε ενώ φιλοσοφούμε και ασχολούμαστε με τις καθημερινές μας ανάγκες και υποθέσεις, αλλά καθόλου να μην απομακρυνόμαστε από την ορθή φιλοσοφία.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XLII.(42) Ὁ αὐτὸς χρόνος καὶ γενέσεως τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ καὶ ἀπολύσεως <τοῦ κακοῦ>.

Τη χρονική στιγμή που γενάται το μεγαλύτερο αγαθό, αφανίζεται το κακό.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XLIII.(43) Φιλαργυρεῖν ἄδικα μὲν ἀσεβεῖς, δίκαια δὲ αἰσχροὺν ἀπρεπὲς γὰρ ῥυπαρῶς φείδεσθαι καὶ μετὰ τοῦ δικαίου.

Η άδικη φιλοχρηματία είναι ασέβεια, ενώ η δίκαιη είναι αισχροτήτα. Διότι είναι απρέπεια να φέρεσαι με ευτέλεια ακόμη και αν έχεις το δίκιο με το μέρος σου.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XLIV.(44) Ὁ σοφὸς εἰς τὰ ἀναγκαῖα συγκριθεὶς μᾶλλον ἐπίστασαι μεταδιδόναι ἢ μεταλαμβάνειν τηλικούτον αὐτάρκειας εὐρὲ θησαυρόν.

Όταν ο σοφός περιοριστεί στα αναγκαία, γνωρίζει περισσότερο να προσφέρει παρά να παίρνει. Τέτοιο μεγάλο θησαυρό αυτάρκειας βρήκε.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XLV.(45) Οὐ κόμπους οὐδὲ φωνῆς ἐργαστικούς οὐδὲ περιμάχητον παρὰ τοῖς πολλοῖς παιδεῖαν ἐνδουκνυμένους φιλοσοφία παρασκευάζει, ἀλλὰ σοβαροὺς καὶ αὐτάρκεις καὶ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, οὐκ ἐπὶ τοῖς τῶν πραγμάτων μέγα φρονοῦντες.

Ἡ φυσιολογία (ἡ μελέτη τῆς Φύσης, ἡ επιστήμη) παρασκευάζει ἀνθρώπους που οὔτε καυχιοῦνται, οὔτε εἶναι αερολόγοι, οὔτε ἐπιδεικνύουν τὴν περιμάχητη(περιζήτητη) ἀπὸ τους πολλοὺς παιδεῖα, ἀλλὰ σοβαροὺς καὶ αὐτάρκεις, που φροντίζουν τὰ μέγιστα ἐπὶ των δικῶν τους ἀγαθῶν καὶ ὄχι ἐπὶ των πραγμάτων.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

XLVI.(46) Τὰς φαύλας συνηθείας ὥσπερ ἄνδρας πονηροὺς πολὺν χρόνον μέγα βλάψαντες τελείως ἐκδιώκομεν.

Τις κακὲς συνηθείες νὰ τις διώχνουμε τελείως σαν νὰ ἦταν πονηροὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μας ἐβλάψαν πολὺ καὶ γιὰ μεγάλο διάστημα.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XLVII.(47) Προκατείλημμαί σε, ὦ τύχη, καὶ πᾶσαν σὴν παρείσδυσιν ἐνέφραξα, καὶ οὔτε σοὶ οὔτε ἄλλῃ οὐδεμιᾷ περιστάσει δώσομεν ἑαυτοὺς ἐκδότους ἄλλ ὅταν ἡμᾶς τὸ χρεῶν ἐξάγη, μέγα προπτύσαντες τῷ ζῆν καὶ τοῖς αὐτῷ κενῶς περιπλαττομένοις ἀπίμεν ἐκ τοῦ ζῆν μετὰ καλοῦ παιῶνος ἐπιφωνοῦντες ὡς ἡμῖν βεβίωται.(ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ)

Ὡ τύχη, σε ἔχω προκαταλάβει καὶ ἔχω φράξει κάθε σου παρείσφρηση. Καὶ οὔτε σε σένα, οὔτε σε καμία ἄλλη περίσταση, θὰ ἀφήσουμε τους εαυτοὺς μας ἐκτεθειμένους. Ἀλλὰ ὅταν θὰ πρέπει νὰ τελειώσουμε, ἀφοῦ φτύσουμε καὶ τὴ ζωὴ ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνους που προσκολλοῦνται σ' αὐτὴν κενολογώντας, θὰ ἀποχωρήσουμε ἀπὸ τὴ Ζωή, τραγουδώντας ἕναν ὁμορφο ὕμνο γιὰ τὸ πόσο ωραία ζήσαμε.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

XLVIII.(48) Πειρᾶσθαι τὴν ὑστέραν τῆς προτέρας κρείττω ποιεῖν, ἕως ἂν ἐν ὁδῷ ὤμεν ἐπειδὴν δ' ἐπὶ πέρας ἔλθωμεν, ὁμαλῶς εὐφραίνεσθαι.

Νὰ προσπαθούμε τὴν ἐπόμενη μέρα νὰ τὴν κάνουμε καλύτερη ἀπ' τὴν προηγούμενη, ὅσο βρισκόμαστε στὸ δρόμο (τῆς ζωῆς). Κι ὅταν φτάνουμε στὸ τέρμα, νὰ ἠρεμούμε με ευχαρίστηση.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

XLIX.(49) (ΚΔ XII-12) Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων μὴ κατειδόμενα τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτεύοντά τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους· ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραίους τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

Δεν είναι δυνατόν να διαλύει κανείς τους φόβους για τα πιο σημαντικά φαινόμενα όταν δεν γνωρίζει ποια είναι η φύση του σύμπαντος αλλά ερμηνεύει τις υποψίες του για κάτι σύμφωνα με τους μύθους. Επομένως δίχως την μελέτη της φύσης δεν είναι δυνατόν να απολαμβάνει κανείς ακέραιες τις ηδονές.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος - Αρχοντία Λιοντάκη

L.(50) (ΚΔ VIII-8) Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ τινῶν ἡδονῶν ποιητικὰ πολλαπλασίους ἐπιφέρει τὰς ὀχλήσεις τῶν ἡδονῶν.

Καμία ηδονή δεν είναι κακή η ίδια. Ωστόσο τα αποτελέσματα μερικών ηδονών επιφέρουν πολύ περισσότερες ενοχλήσεις παρά ηδονές.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

LI.(51) Πυνθάνομαί σου τὴν κατὰ σάρκαν κίνησιν ἀφθονωτέρον διακεῖσθαι πρὸς τὴν τῶν ἀφροδισίων ἔντευξιν σὺ δὲ ὅταν μῆτε τοὺς νόμους καταλύης μῆτε τὰ καλῶς ἐθῆ κείμενα κινήσῃ μῆτε τὸν πλησίον τινὰ λύπης μῆτε τὴν σάρκα καταξείνης μῆτε τὰ ἀναγκαῖα καταναλίσκης, χρῶ ὧ βούλει τῇ σεαυτοῦ προαιρέσει ἀμήχανον μέντοι γε τὸ μὴ οὐχ ἐνί γέ τινα τούτων συνέχεσθαι ἀφροδισία γὰρ οὐδέποτε ὤνησεν ἀγαπητὸν σὲ μὴ ἔβλαψον.

Έχω μάθει από σένα ότι υπερβολικά επιδιώκεις τη συνουσία, εξαιτίας της σαρκικής σου αναστάτωσης. Όταν δεν ξεπερνάς τους κανονισμούς κι ούτε ενοχλείς τα καλά ήθη κι ούτε κάνεις κάποιον κοντινό σου να λυπηθεί κι ούτε καταναγκάζεις τη σάρκα σου κι ούτε είσαι μες το ψάξιμο για συνουσία, τότε κάνε ό,τι θες. Όμως, δεν γίνεται να μη παραβιάζεις κάποια απ' αυτά. Η συνουσία δεν ωφελεί ποτέ(λόγω των αφροδισίων νοσημάτων), αλλά είναι επιθυμητό εφόσον δεν βλάπτει.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LII.(52) Ἡ φιλία περιχορεύει τὴν οἰκουμένην κηρύττουσα δὴ πᾶσιν ἡμῖν ἐγείρεσθαι ἐπὶ τὸν μακαρισμόν.

Η φιλία περιχορεύει την οικουμένη κηρύττουσα προς όλους εμάς να ξεσηκωθούμε για την μακαριότητά μας.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LIII.(53) Οὐδενὶ φθονητέον ἀγαθοὶ γὰρ οὐκ ἄξιοι φθόνου, πονηροὶ δὲ ὅσῳ ἂν μᾶλλον εὐτυχῶσι, τοσοῦτω μᾶλλον αὐτοῖς λυμαίνονται.

Δεν πρέπει να φθονούμε κανέναν. Διότι οι αγαθοί δεν είναι άξιοι φθόνου, ενώ οι πονηροί όσο πιο καλή τύχη έχουν τόσο περισσότερο αυτοκαταστρέφονται.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

LIV.(54) Οὐ προσποιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ ὄντως φιλοσοφεῖν οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοῦ κατ' ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

Μη προσποιείστε ότι φιλοσοφεῖτε, αλλά να φιλοσοφεῖτε πραγματικά, γιατί δεν έχουμε ανάγκη του να νομίζουμε ότι υγιαίνουμε, αλλά το να υγιαίνουμε αληθινά.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LV.(55) Θεραπευτέον τὰς συμφορὰς τῆ τῶν ἀπολλυμένων χάριτι καὶ τῷ γινώσκειν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπρακτον ποιῆσαι τὸ γέγονος.

Καλό θα είναι να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά οι συμφορές με το να σκεπτόμαστε με ευγνωμοσύνη όσα έχουμε περάσει (στο παρελθόν) και με το να κατανοούμε ότι αυτό που έχει συμβεί (τώρα) δεν είναι δυνατόν ν' αποφευχθεί.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LVI.- LVII.(56-57) Ἄλγεῖ μὲν ὁ σοφὸς οὐ μᾶλλον στρεβλούμενος < ἢ στρεβλουμένου τοῦ φίλου, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τεθνήξεται εἰ γὰρ προήσεται > τὸν φίλον ὁ βίος αὐτοῦ πᾶς δι ἀπιστίαν συγχυθήσεται καὶ ἀνακεχαιτισμένος ἔσται.

Δεν υποφέρει ο σοφός περισσότερο απ' ότι υποφέρει ο φίλος του. (...) Όλη η ζωή του όμως αναστατώνεται και παραμένει αναστατωμένη όταν ο φίλος του δεν σταθεί εντάξει απέναντί του.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LVIII.(58) Ἐκλυτέον ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ περὶ τὰ ἐγκύκλια καὶ πολιτικὰ δεσμοτηρίου.

Ας απελευθερώσουμε τους εαυτούς μας από τη φυλακή των καθημερινών υποθέσεων και της πολιτικής.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LIX.(59) Ἄπληστον οὐ γαστήρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φάσιν, ἀλλ ἡ δόξα ψευδῆς ὑπὲρ τοῦ γαστρὸς ἀορίστου πληρώματος.

Ἄπληστη δεν εἶναι ἡ κοιλιά, ὅπως οἱ πολλοὶ λένε, ἀλλὰ ἡ ψευδὴ γνώμη ὑπὲρ τοῦ ὅτι ἡ κοιλιά δεν γεμίζει ποτέ.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LX.(60) Πὰς ὥσπερ ἄρτι γεγονῶς ἐκ τοῦ ζῆν ἀπέρχεται.

Ο καθένας φεύγει ἀπὸ τῆς ζωῆς, σαν μόλις να γεννήθηκε.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXI.(61) Καλλίστη καὶ ἡ τῶν πλησίον ὄψις τῆς πρώτης συγγενήσεως ὁμοιοσύνης ἢ καὶ πολλὴν εἰς τοῦτο ποιουμένην σπουδὴν.

Πολύ ωραία εἶναι καὶ ἡ σχέση με τοὺς γύρω μας καὶ πρώτιστα συγγενεῖς μας, που ἐξαιτίας τῆς προθυμοποιούνται πολύ περισσότερο.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXII.(62) Εἰ γὰρ κατὰ τὸ δέον ὄργαι γίνονται τοῖς γεννήσασιν πρὸς τὰ ἔκγονα, μάταιον δῆπουθεν ἐστὶ τὸ ἀντιτείνειν καὶ μὴ παραιτεῖσθαι συγγνώμης τυχεῖν, εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ δέον, ἀλλὰ ἀλογώτερον, γέλοιο πᾶν τὸ πρὸς ἔκκλησιν <ἐκκαλεῖν> τὴν ἀλογίαν θυμῶ κατέχοντα, καὶ μὴ ζητεῖν μεταθεῖναι κατ' ἄλλους τρόπους εὐγνωμονοῦντα.

Ὅσον ἀφορὰ τοὺς γονεῖς, εἴαν οργίζονται δικαιολογημένα πρὸς τὰ παιδιά τους, εἶναι σίγουρα μάταιο να βρίσκουν τὰ παιδιά εχθρικούς τοὺς γονεῖς τους καὶ ὄχι δεκτικούς στη συγγνώμη τους. Εἴαν πάλι δεν οργίζονται δικαιολογημένα, ἀλλὰ χωρὶς λόγο, εἶναι ολότελα γελοίο, ἐνῶ εἶναι οργισμένοι, να προσπαθοῦν να τα ἐπαναφέρουν στη τάξη καὶ να μην ζητοῦν να τα μεταπείσουν με ἄλλους τρόπους.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXIII.(63) Ἔστι καὶ ἐν λεπτότητι καθαριότης, ἧς ὁ ἀνεπιλόγιστος παραπλήσιόν τι πάσχει τῷ δι' ἀοριστίαν ἐκπίπτοντι.

Υπάρχει ἡ σωστὴ ἀντιμετώπιση καὶ στα ὅρια τῆς συμπεριφοράς. Στα ὁποῖα ὅποιος δεν τα ἀντιμετωπίζει σωστά, παθαίνει τὰ ἴδια με κάποιον που κάνει τὸ λάθος να τα ἀντιμετωπίζει ἀψήφιστα.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXIV.(64) Ακολουθεῖν δεῖ τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἔπαινον αὐτόματον, ἡμᾶς δὲ γενέσθαι περὶ τὴν ἡμῶν ἰατροίαν.

Ας παρακολουθούμε τον έπαινο που προέρχεται αυθόρμητα από τους άλλους. Αλλά εμείς καλό θα είναι να ασχολούμαστε μονάχα με την υγεία της ψυχής.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXV.(65) Μάταιόν ἔστι παρὰ θεῶν αἰτεῖσθαι ἅ τις ἑαυτῷ χορηγήσαι ἱκανός ἔστι.

Είναι μάταιο να αιτούμαστε στους Θεούς, αυτά που είμαστε ικανοί να χορηγήσουμε οι ίδιοι στους εαυτούς μας.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXVI.(66) Συμπαθῶμεν τοῖς φίλοις οὐ θρηνοῦντες ἀλλὰ φροντίζοντες.

Συμπαραστεκόμαστε στους φίλους όχι θρηνώντας αλλά φροντίζοντάς τους.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXVII.(67) Ἐλεύθερος βίος οὐ δύναται κτήσασθαι χρήματα πολλὰ διὰ τὸ πρᾶγμα μὴ ῥάδιον εἶναι χωρὶς θητείας ὄχλων ἢ δυναστῶν, ἀλλὰ συνέχει δαψιλεία πάντα κέκτηται. ἂν δέ που κι τύχη χρημάτων πολλῶν, κι ταῦτᾶ ῥαδίως ἂν εἰς τὴν του πλησίον εὖνοιαν διαμέτρῃσαι.

Αν κάνεις ελεύθερη ζωή δεν μπορείς να αποκτήσεις χρήματα πολλά. Γιατί αυτή η κατάσταση δεν σε διευκολύνει αν δεν υπηρετήσεις τον όχλο ή τους δυνάστες, αφού όλα αυτά αποκτώνται με τέτοιο τρόπο, συνεχώς. Αν κατά τύχη σου έρθουν χρήματα πολλά, κι αυτά ακόμα εύκολα τα δίνεις για να αποκτήσεις την εύνοια των άλλων.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXVIII.(68) Οὐδὲν ἱκανὸν ᾧ ὀλίγον ἱκανόν.

Τίποτε δεν είναι αρκετό για εκείνον που θεωρεί λίγο το αρκετό.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

LXIX.(69) Τὸ τῆς ψυχῆς ἀχάριστον λίχνον ἐποίησε τὸ ζῶον εἰς ἄπειρον τῶν ἐν διαίτη ποικιλμάτων.

Το ανικανοποίητο της ψυχής έκανε να ποθει κανείς απεριόριστα την ποικιλία της ζωής.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXX.(70) Μηδὲν σοὶ ἐν βιω̄ πραχθεῖη ὁ φόβον παρέξει σοὶ εἰ γνωσθήσεται τῷ πλησίον.

Μην πράξεις τίποτα στη ζωή σου που θα σου δημιουργήσει φόβο εάν το μάθει ο πλησίον σου.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

LXXI.(71) Πρὸς πάσας τὰς ἐπιθυμίας προσακτέον τὸ ἐπερώτημα τοῦτο τί μοι γενήσεται ἂν τελεσθῆ τὸ κᾶτα ἐπιθυμίαν ἐπιζητούμενον; καὶ τι ἔαν μὴ τελεσθῆ;

Προς όλες τις επιθυμίες μας πρέπει να θέτουμε το επερώτημα αυτό. Τι θα μου συμβεί αν πραγματοποιηθεί αυτό που επιζητώ κατόπιν της επιθυμίας μου και τι εάν δεν πραγματοποιηθεί.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXXII.(72) (ΚΔ XIII-13) Οὐθὲν ὄφελος ἦν τὴν κατὰ ἀνθρώπους ἀσφάλειαν παρασκευάζεσθαι τῶν ἄνωθεν ὑπόπτων καθεστώτων καὶ τῶν ὑπὸ γῆς καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρω.

Κανένα όφελος δεν υπάρχει στο να επιδιώκει κάποιος την ασφάλειά του έναντι των άλλων ανθρώπων, ενώ εξακολουθούν να είναι σ' αυτόν ύποπτα τα φαινόμενα πάνω και κάτω από την γη και γενικά στο άπειρο.

αποδ. Αρχοντία Λιοντάκη

LXXIII.(73) Καὶ τὸ γένεσθαί τινάς ἀλγηδόνας περὶ σῶμα λυσιτελεῖ πρὸς φυλακὴν τῶν ὁμοειδῶν.

Και κάποιοι πόνοι του σώματος που εμφανίζονται χρησιμεύουν για να προφυλαχτούμε από παρόμοιους πόνους.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXXIV.(74) Ἐν φιλολόγῳ συζητήσῃ πλεῖον ἦνυσεν ὁ ἠττηθεὶς καθ' ὃ προσέμαθεν.

Σε περιπτώσεις υψηλού πνευματικού επιπέδου περισσότερο κερδίζει ο ηττημένος καθώς μαθαίνει κάτι περισσότερο.

αποδ. Χρήστος Γιαπιτζάκης

LXXV.(75) Εἰς τὰ παρωχηκότα ἀγαθὰ ἀχάριστος φωνῆ ἢ λέγουσα τέλος ὄρᾳ μακροῦ βίου.

Στα παλιά σου αγαθά αχάριστη βγαίνει η φωνή όταν λέει: να κοιτάς και το τέλος σε μια πολύχρονη ζωή.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXXVI.(76) Τοιοῦτος εἶ γηράσκων ὅποιον ἐγὼ παραινῶ καὶ διέγνωκας ὅποιόν ἐστι τὸ ἑαυτῷ φιλοσοφῆσαι καὶ οἶδὸν τοτὴ Ἑλλάδι συχαίρω σοί.

Εἶσαι ἴδιος ὅσο γερνάς με εκείνον που εγώ συμβουλεύω και γνωρίζεις καλά ποια είναι η δικιά σου φιλοσοφία και ποια είναι η φιλοσοφία στην υπόλοιπη Ελλάδα. Γι' αυτό σε συχαίρω!

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXXVII.(77) Τῆς αὐταρκείας καρπὸς μέγιστος ἐλευθερία.

Ο μέγιστος καρπός της αυτάρκειας είναι η ελευθερία.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXXVIII.(78) Ὁ γενναῖος περὶ σοφίαν καὶ φιλίαν μάλιστα γίνεταί, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ θνητὸν ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀθάνατον.

Ο γενναίος άνθρωπος περί την σοφία και τη φιλία ασχολείται. Το μεν είναι θνητό αγαθό, το δε αθάνατο.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXXIX.(79) Ὁ ἀτάραχος ἑαυτῷ καὶ ἐτέρῳ ἀόχλητος.

Ο ατάραχος δεν ενοχλείται τόσο από τον εαυτό του όσο και από τους άλλους.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

LXXX.(80) Νέω σωτηρίας μοῖρα τῆς ἡλικίας τήρησις καὶ φυλακὴ τῶν πάντα μολυνόντων κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς οἰστρώδεις.

Στον νέο, η διαμόρφωση της σωτηρίας του επιτυγχάνεται με την φροντίδα της ηλικίας του και με την αποφυγή όλων όσων μολύνουν κατά τις έντονες επιθυμίες.

αποδ. Θανάσης Γιαπιτζάκης - Μπάμπης Πατζόγλου

LXXXI.(81) Οὐ λύει τὴν τῆς ψυχῆς ταραχὴν οὐδὲ τὴν ἀξιόλογον ἀπογέννα χαρὰν οὔτε πλοῦτος ὑπάρχων ὁ μέγιστος οὔθ' ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς τιμὴ καὶ περιβλέψις οὔτ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὰς ἀδιόριστους αἰτίας.

Δεν λύει την ταραχή της ψυχῆς και δεν γεννά την αξιόλογη χαρά, ούτε ο μεγαλύτερος πλούτος που υπάρχει, ούτε η τιμή και περίβλεψη από τους πολλούς, ούτε ότι άλλο προέρχεται από αδιόριστες αιτίες.

αποδ. Τάκης Παναγιωτόπουλος

**Φίλοι Επικούρειας Φιλοσοφίας
ΚΗΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ**